Punguța cu doi bani

Acul și barosul
Câinele și iepurele

TeoPiticot

Punguța cu doi bani

după Ion Creangă

Trăiau odată într-un sat un moş şi o babă. Moşul avea un cocoş pintenat şi baba avea o găină care se oua în fiecare zi. Numai că baba era atât de zgârcită încât nu-i da moşneagului niciun ou, chiar dacă acesta îi cerea zilnic.

— Dacă vrei ouă, bate-ți cocoşul! Aşa am făcut eu cu găina şi acum am câte ouă vreau.

Moşul ascultă de gura babei şi-i trase cocoşului o bătaie soră cu moartea.

— Mănânci grăunțe degeaba! Dacă nu faci ouă, să pleci de la casa mea!

Cocoşul zbură peste gard şi o apucă pe un drum prăfuit. Găseşte pe jos o punguță în care erau doi bani de aur şi o ia în clonț, mândru de descoperirea lui. Apoi face cale întoarsă, să-i ducă moşului comoara.

Pe drum întâlneşte o trăsură în care se plimbau nişte cucoane şi un boier. Boierul, cum vede punguța din clonțul cocoşului, strigă la vizitiu:

— Ia opreşte trăsura şi adu-mi punguța aceea!

Vizitiul ascultă porunca stăpânului, aleargă cocoşul şi-i ia punguţa. Apoi o duce boierului şi porneşte trăsura.

Cocoşul, văzând această mare nedreptate, se ţine după trăsură spunând:

Cucurigu! boieri mari!
Daţi punguţa cu doi bani!

Boierul se enervează şi, când trece prin dreptul unei fântâni, îi spune vizitiului:

— Măi! Ia aruncă pasărea asta blestemată în fântână!

Vizitiul ascultă orbeşte şi aruncă cocoşul în fântână, apoi pornesc mai departe în drumul lor.

Cocoşul, ce era să facă? Înghite şi înghite la apă, până ce secă fântâna. Apoi fuge după trăsură, zicând:

Cucurigu! boieri mari!
Daţi punguţa cu doi bani!

Boierul, uimit de atâta îndrăzneală, îi pune gând rău pintenatului şi cum ajunge la moşie, zice bucătăresei:

— Ia prinde cocoşul ăsta şi aruncă-l în cuptor, că m-am săturat de el!

Femeia prinde cocoşul şi face ce i-a zis boierul. Însă năzdrăvanul de cocoş nu se pierde cu firea şi varsă toată apa înghițită, până ce stinge focul. Apoi iese din sobă şi zboară direct la fereastra boierului, strigând:

Cucurigu! boieri mari!
Dați punguța cu doi bani!

— Aşa ceva n-am mai pomenit! zise boierul înciudat. Nu-i lucru curat cu pasărea asta.

Apoi cheamă vizitiul şi-i spune să arunce cocoşul în cireada cu vaci şi boi, poate dă Dumnezeu şi-l calcă vreun animal.

Numai că socoteala de-acasă nu se potriveşte cu cea din târg... Cocoşul, când vede puzderie de animale, le înghite rând pe rând, una câte una, până ce ograda rămâne pustie, după care zboară iarăşi la geamul boierului şi începe:

Cucurigu! boieri mari!
Dați punguța cu doi bani!

Asta era prea de tot! Boierul, disperat din cale-afară, îl ia de-o aripă şi-l aruncă în pivnița unde-şi ținea galbenii. „Poate îi rămâne vreun ban în gât şi scap de necurat“ gândi el.

Însă nu stătu prea mult timp liniştit, căci pintenatul înghiți toți banii şi apăru la fereastră:

Cucurigu! boieri mari!
Dați punguța cu doi bani!

